

що ґрунтується на цінних факторах та порівняльних перевагах у вартості природних ресурсів робочої сили.

Зазначим, що покращення міжнародних економічних відносин, інтеграція нашої держави залежить від високоякісних спеціалістів, молоді, яка сучасному етапі розвитку країни буде жити у принципово новому суспільстві орієнтованому на застосуванні способів і прийомів не тільки на основі законодавства України, а і на заключенні міжнародних правових договорів, а це неможливо без таких знань, які засновані на господарських відносинах у суспільстві: 1) господарсько-виробничі відносини; 2) організаційно – господарські відносини; 3) внутрішньогосподарські відносини з його структурними підрозділами; 4) господарські правовідносини і в залежності від галузей народного господарства і сферами управління, в яких вони виникають і функціонують.

Таким чином, підвищення якості вивчення господарського права, його методів, прийомів дозволить студентам отримати загальний обсяг знань у сфері взаємодії суб'єктів господарювання, поглиблення одержаних знань буде реалізовуватися в практичній економічній діяльності самого суб'єкта господарювання, та буде сприяти подальшому розвитку економіки нашої держави та міжнародній інтеграції України у держави ЄС. Бажання бути спроможними у економічному сенсі повинна бути у кожного молодого спеціаліста, українця, а це не можливо без фундаментальних знань підприємницької та господарської діяльності.

УДК 378.014.6

СУЧАСНІ ПРАКТИКИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Пивоварова О. М., здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, 22 СО групи, українського мовно-літературного факультету імені Г. Ф. Квітки-Основ'яненка, ksyrovavova39@gmail.com

Керівник: Ночвіна І. О., старший викладач ХНПУ імені Г. С. Сковороди

Ми живемо в столітті цифрової революції, тому практично кожна людина не може уявити своє життя без digital-технологій, що у свою чергу призводить до необхідності удосконалення й організаційних форм, методів, засобів навчання, створення дієвого цифрового

освітнього простору завдяки цифровізації освіти. Саме діджиталізація освітнього процесу спричинена потребою у широкому впровадженні інноваційних технологій, появою нових вимог до фахівців, зокрема до формування ключових компетентностей, і нового цифрового покоління.

Якість освіти – комплекс характеристик освітнього процесу, що визначають послідовне та практично ефективно формування компетентності та професійної свідомості. Це певний рівень знань і вмінь, розумового, фізичного й морального розвитку, якого досягли випускники освітнього закладу відповідно до запланованих цілей навчання і виховання [1].

На сьогодні в Україні зроблено значні кроки щодо створення правового фундаменту для впровадження системи гарантування і забезпечення якості вищої освіти: ухвалено Закони «Про освіту» та «Про вищу освіту», розпочало роботу Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. В закладах вищої освіти створюються системи управління та моніторингу якості освіти, реалізуються міжнародні проекти, запроваджуються процедури зовнішнього незалежного оцінювання та міжнародної сертифікації якості у сфері освіти.

Наразі дуже гостро постає питання, щодо підвищення якості вищої освіти, оскільки система давно не зазнавала реформації: застарілі методи навчання, недосконала матеріально-технічна база, розвиток особистості тощо.

Не дивлячись на всі ці проблеми прикладається багато зусиль, щодо реформації та підвищення якості освіти. В умовах пандемії якість підвищення освіти набуває все більшого значення, як наслідок вища освіта зазнала значних змін, стало зрозуміло, що ЗВО можуть швидко пристосуватися до екстремальних умов. За рік всі ЗВО перейшли на змішану або дистанційну форму навчання, при цьому зберігаючи, а в деяких випадках навіть підвищуючи якість викладання.

Пріоритетними завданнями розвитку сучасного інформаційного суспільства є розвиток вищої школи, розширення доступу до якісної вищої освіти. Визначені настанови набувають провідного значення для подальшої освітньої інтеграції країн Болонського процесу, що знайшло відображення у таких програмних документах, як: Болонська декларація (1999), «Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти» (2015), Паризьке комюніке (2018) [2].

Проте, реалізація основних завдань забезпечення якості вищої освіти починається із розвитку професійних компетентностей тих, хто його втілюватиме на практиці – з підготовки та підвищення кваліфікації управлінських, педагогічних та науково-педагогічних кадрів.

Слід зазначити, що вагоме місце в підвищенні якості освіти належить і творчому підходу. Саме творчий підхід до занять з використанням гаджетів для пошуку інформації, дидактичних ігор, контролю рівня компетентностей тощо робить освітній процес більш цікавим, сучасним і сприяє покращенню якості знань здобувачів освіти.

Одна з визначальних подій, що мала вплив на реформацію вищої освіти – Болонська конвенція (декларація), яка була підписана ще в 1999 році. Основна мета цієї конвенції: структурне реформування національних систем вищої освіти країн Європи, допомога та спрощення працевлаштування здобувачів, за допомогою систем, що якісно перевіряють рівень підготовки та відсіюють некваліфіковані кадри. У 2003 році Україна доєдналась до цієї конвенції [2].

Всього було закріплено 6 основних принципів навчального процесу: введення двоциклового навчання, запровадження системи кредитів (кредитно-модульна система навчання); контроль якості освіти; мобільність студентів; працевлаштування випускників; привабливість європейської системи освіти.

Ця декларація і на сьогодні актуальна, у 2020 році відбувся «Оновлений Болонський процес» на якому обговорювалися здобутки та плани на наступне десятиріччя.

В європейських ЗВО є основні течії, щодо вищої освіти: забезпечення технологіями та доступом до Інтернету; дистанційна форма навчання; зміни умов праці, що потребують навчання протягом всього життя; інтеграція ЗВО.

Нині на міжнародному рівні набувають популярності віртуальні університети. В основу яких лягає система дистанційного навчання корпоративного зразка, що допомагає здобувати освіту на будь-якому рівні. Одним з найпопулярніших віртуальних університетів є Відкритий університет у Великій Британії, освітня модель якого є однією з найкращих у світі.

На зразок Європейському досвіду в Україні відбуваються такі заходи, щодо підвищення якості вищої освіти: моніторинг освітніх програм; оцінювання здобувачів вищої освіти; підвищення

кваліфікації викладачів; самостійне освоєння здобувачами інформації; академічна доброчесність; доступ до знань та інформації; відсутність дискримінації; перевірка акредитації ЗВО.

Цифрові технології відрізняються дидактичним потенціалом, що забезпечує свободу пошуку інформації, її персоналізацію (орієнтацію на потреби здобувачів – різний рівень складності, темп, подача матеріалу), інтерактивність, мультимедійність, субкультурність.

Отже, завдяки діджиталізації освітній процес стає більш персоналізованим, доступним і гнучким. Це, своєю чергою, забезпечує комфортні умови для самонавчання, ефективного розвитку та кар'єрного зростання.

Вища освіта зазнає реформ, з'являються нові цілі та можливості, а отже найближчим часом результати цих реформ стануть проявлятися й у вітчизняному освітньому просторі.

Література:

1. Міністерство освіти і науки України: офіційний сайт. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/yakist-osviti> (дата звернення 19.03.2021 р.)

2. Якість вищої освіти: теорія і практика: навчально-методичний посібник / за наук. ред. А. Василюк, М. Дей; кол. авторів: А. Василюк, М. Дей, В. Базелюк (та ін.); НАПН України, Університет менеджменту освіти. ☒ Київ; Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2019. 176 с.

УДК 378:339.92

**ЯКІСТЬ ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА УСПІХУ БІЗНЕСУ В
УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ВРАХОВУЮЧИ
ДОСВІД РОЗВИНЕНИХ КРАЇН**

*Синіговець О.М., к.е.н., доцент,
oms.ukr.kpi@gmail.com*

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»*

Глобальні проблеми, зміни клімату, стрімкий розвиток цифрової економіки, регіоналізація міжнародного виробництва створюють нові можливості для України. Результати аудиту України свідчать, що є нереалізований потенціал у якості людського потенціалу, зазначається підвищення рівня трудової міграції та втрати людського потенціалу. Одночасно визнається необхідність реалізації творчого потенціалу, втілення ідей і власного розвитку. Головні завдання, які